

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Carrer de Corró, 162

La justícia que predica i practica el nostre batlle**L'Alcalde de R. O., don Esteve Camillo i Mustarós, atropella, en sos drets, tots els consellers municipals**

En la primera sessió del Ple municipal, l'Alcalde de R. O., senyor Esteve Camillo, ja es mostrà tal com és. Faltant a tot dret i justícia, de la qual ell tantes bocades en fa, en la sessió no deixà parlar cap conseller d'assumptes que eren de competència exclusivament municipal i que l'Estatut preveu taxativament quan i com han d'ésser discutits.

Aquesta vostra actitud, senyor Alcalde de R. O., és prou demostrativa. Vos, representant d'un govern que diu vol pacificar els esperits i anar vers la normalitat, sóu el que penseu obrar més dictatorialment que cap alcalde de la primera Dictadura. De seguir per aquests camins estrets en la discussió dels assumptes, res no hi guanyarà la ciutat ni el vostre prestigi, esteu-ne ben cert.

No deixar parlar els que hi tenen dret, i de coses que reglamentàriament i d'acord amb la llei poden ésser tractades, no sempre surt bé. Creure's que, per l'única raó de tenir un nomenament de R. O., podreu atropellar tot un poble, és propi d'ànimes esquifides i de cervells més esquifits. Contra l'opinió no hi pot anar cap Alcalde, encara que sigui de R. O. i s'anomeni Camillo.

I, si del fet de l'atropell comès a tot un Consistori, ens elevem als motius en els quals volguéreu escudar-vos per a justificar ço que havieu fet, encara quedeu més malparat. La equanimitat ha d'ésser condició de tot home de govern; i de la presidència de l'Ajuntament estant, hom no es pot manifestar com ho faria en les taules del cafè de la Guatlla.

La fòbia que teniu acumulada, hauríeu de treure-la amb molta parsimònia; i, per a fer-ho així, no tothom té talent.

Qui ocupi el sitial de la primera magistratura ciutadana, encara que, com ara vós, l'ocupeu sense cap representació del poble, no pot ésser mai un cascarràbies, com ho demostràreu ésser en la sessió d'ahir.

La destitució d'empleats i les aspiracions d'En Rosell

A proposta escrita per En Rosell i firmada pels tinents d'alcalde senyors Prades i Gibert, la Comissió Municipal

Permanent, en la sessió del dia 27, acordà destituir l'agutzil Antoni Guinart i Rocabert, els empleats Gregori Oña i Jesús Sabatés, i suspendre l'interventor senyor Corbera.

Aquesta suspensió i aquestes destitucions no són justificades ni en el seu terreny reglamentari i legal, ni menys en el terreny de la realitat del treball que aquests empleats feien. Sols podran justificar-ho els rabiosos de sempre; els éssers d'ànima esquifida i els que aspirin a substituir els que han estat despatxats.

Hom diu que aqueixes resolucions es feren per tal de fer economies. Si així fos i la majoria del Consistori—i amb ella la població—ho acceptava, res no tindríem que objectar-hi nosaltres, que sempre volem estar disposats a acatar ço que una majoria cregui ha de fer-se i no s'oposi a les lleis. Però en aquest fet, com en molts d'altres, això de les economies de l'Ajuntament és l'eterna cançó perquè tots els eters egoistes, que solament pensen en el seu calaix, estiguin d'acord amb els que ara usdefruïten l'administració municipal amb escassa competència i ben poc encert. Vegi's quines han estat les economies realitzades fins al moment present, i vegi's també el projecte del pressupost que «L'home de les plaques» té en incubació per a encolomar-lo als consellers que componen l'Ajuntament el proper dissabte. Més que economies, el què es vol fer és un pressupost en el qual hi tinguin cabuda totes les concupiscències d'un home tan poc escrupulós com ve demostrant ésser-ho l'actual secretari particular de l'Alcalde, famós gràcies al tan mogut i remogut assumpte de les plaques.

Resta, doncs, prou aclarat el perquè de les suspensions i destitucions d'empleats: no és per a fer economies; és per l'eterna cançó del «*quitate tu, para ponerme yo*».

Encara hi ha més proves. En aquesta sessió de la Comissió Municipal Permanent, en la qual, per economies, destitueixen tres empleats, s'acorda *augmentar el sou* (i nosaltres ho considerem molt just i raonat) a tots els empleats de vigilància.

L'acord de la Comissió Permanent és improcedent, i precisa, perquè tingui efectivitat, de la ratificació de l'Ajuntament en Ple. De que aquest principi administratiu s'admet sempre, n'és prova la que el mateix Alcalde portà a l'ordre del dia la ratificació del nomenament d'un professor interí del Col·legi de Segona Ensenyança. Si, per a nomenar interinament un professor amb categoria d'em-

pleat, el qual ja havia estat nomenat previament per la Comissió Permanent, necessita la ratificació de tot el Consistori, ¿per quina raó no ha de necessitar aquesta ratificació quan es tracta d'una destitució?

Sonen noms dels que aniran a substituir els empleats suspesos; però entre tots ells, el que creu tenir més probabilitats, i fins i tot ja ho ha dit a persona de la seva amistat resident a Barcelona, és En Rosell, que ha d'ocupar el càrrec d'Interventor, en substitució del propietari, senyor Corbera. En Rosell vol, de totes passades, ocupar el lloc d'En Corbera; En Santiago ja li ha promès i n'ha parlat també a l'Alcalde. Sols que, apart de que l'Ajuntament no permetrà mai que un home que al cap de unes setmanes que ocupa un càrrec retribuït i de confiança com va ésser el de *funcionario revisor*, es posa en evidència en un assumpte tan delicat com el de les plaques, En Rosell, no podrà substituir l'Interventor perquè no té ni competència reconeguda, ni cap títol acadèmic, ja que el de *referée de foot-ball* no el dóna per bo l'Estatut per a ingressar al cos d'Interventors.

Que En Rosell no té cap títol acadèmic, consti que ens ho va dir el mateix ex-alcalde senyor Rosàs i Macià, de trista recordança, quan, volguent-lo reivindicar, cantava públicament les excel·lents condicions de *l'home de les plaques*. En aquella ocasió, el Místic de Loyola afirmà, amb un aplom que feia *pendant* amb la burreria que sempre l'acompanya, que el títol acadèmic que tenia aquest empleat que revisava els comptes, era el d'haver començat els estudis a l'Escola de Funcionaris de la Mancomunitat. Ara bé; a nosaltres ens consta per part ben certa, que, si bé va ingressar en aquella Escola, on la gent de la Lliga hi fabricava funcionaris a mida, capaços de servir per a tot el que convingués als interessos de la causa per ells defensada, En Emili Rosell va haver de sortir d'aquella Escola perquè amb els estudis *no hi podia entrar*; afirmació que, traduïda al llenguatge vulgar, vol dir que no pogué assolir el títol ni tan sols continuar els estudis, perquè era massa ruc. I ruc com era i és, ara resulta que és el més savi dels afiliats que té el partit dels quimerosos que ara es creuen que manen.

En Rosell és (diguem-ho un altre pic) molt ruc; molt més ruc del que la gent es pensa; però ens consta que és més dolent encara que no pas ruc. I aquesta seva dolenteria, que sempre el fa cavilar com